

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע
המעשה עם הבחינות

מעשה י'
מבערגיר ועני (5)
גליון 117

שבת שלום, קוראים יקרים!

"ועל הים היה רוצח" אחרי ששמענו על הבערגיר והעני וכל השתלשלות המעשה, מספר לנו רבנו ז"ל על דמות חדשה, שלא דברו עליו כלל עד עכשו - "הרוצח". - "והרוצח שמע, שנמצא יפת-תאר כזו בעולם, וחשב לתפסה, אף שהוא לא היה צריך אותה". אם נרצה לקשר את הדברים אלינו, אז מתעוררת השאלה: מי הוא אותו רוצח, שלא צריך אותנו כלל, ורק רוצה לתפס אותנו בשקו??? הרוצח, הפונה הבעל דבר בעצמו "הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות". (בבא בתרא זו.) שרוצה לאבד אותנו, את "היפת תאר", שזה כלל נשמות ישראל, מחיי נצח.

וכך היא דרכו של הבעל דבר תמיד, שמפקיר את עצמו ומוכן לעשות הכל כדי לתפס אותנו בשק שלו, כמו שרבנו מתאר "והלך הרוצח וקנה סחורות רבות מאד מאד רבוי מפלג מאד". איזו השקעה, הוא פותח עסק שלם, מביא צפרים ושבלים של זהב, ומלחים שיעמדו בחדר השני וימשכו פחוסים... הרבה סבלנות יש לו, הרי הרוצח היה צריך למכור סחורות רבות מאד עד שהגיעה בת הקיסר, וגם אחר כך, לאחר שכבר הגיעה, המתין הרבה עד שהגיעה שוב ושוב. "בתוך כך נעשית רגילה אצלו, נכנסת ויוצאת", עד שהצליח לתפסה.

פי זה כלל, "שזה לעמת זה עשה אלקים". (קהלת ז' יד) כמו שהצדיק שמרמוז על הבערגיר, הוא מצד הקדשה ויש לו מסירות נפש על כל אחד מישראל, והוא מסתפל על כל אחד ואחד להביאו אל התכלית, כמו שאנו רואים שהבערגיר מסר נפשו להציל את אשת העני, והטמין עצמו בשבעה מקומות של מים וכו', כך גם הרוצח שהוא מלכות הרשעה, היצר הרע וחילותיו שעומדים פנגד הצדיק מצד הטמאה. אנו רואים גם, שיש לו (לרוצח) את אותן המדות, כביכול, כמו

הבערגיר, שמפקיר עצמו לגמרי, וגם הוא הטמין עצמו עם הבת קיסר באלו השבעה מימות. - זה רק נראה אותו הדבר, אף את ההבדל רואים בסוף... שהצדיק, כל ענינו, שמוכר לנו מאוצרות היראת שמים שלו, זה רק בשביל להביא אותנו אל התכלית, והרוצח הוא ההפך הגמור. כמו שאנו רואים במעשה, הוא לא נראה כלל רוצח, אלא להפך, הוא מתחפש לסוחר גדול, (לבערגיר...) הוא גם מתחפש לצדיק ומוכר לנו מאוצרותיו, אף הכל שקר ואחזת עינים. כל ענינו הוא רק להפך, להרחיק אותנו מהתכלית.

הכלל, שהצדיק מביא אותנו לחיי עולם הבא, והרוצח מביא אותנו לשאול תחתיות. אשרי מי שמישב דעתו היטב, ומחפש את האמת לאמתה בכל דבר, ולא מתבלבל מפתויי הבעל דבר על שלל הצעותיו, פרסומיו ורעיונותיו, שממציא בכל פעם מחדש כדי להביא אותנו אליו ולמשך אותנו להבלי עולם הזה, והכל במסוה של לשם שמים... בכשרות מהדרת למעננו ולמען ביתנו... אשרי מי שמבין כי "אין לו עצה ומנוס פי-אם לשא עיניו ולבו להשם יתברך וכך צריכין בכל עת להתבודד ולצעק להשם יתברך כי האדם בסכנה גדולה בזה העולם". (שיחות הרו"ק ז"י) ועל ידי הצעקה לבד, כבר יוצאים מידי הרוצח, כמו שאנו רואים במעשה "והיה מפחיד אותה, שלא תצעק". הבעל דבר יודע היטב מה נעשה למעלה מהצעקה שלנו. כל גאלת מצרים התחילה מ"ונצעק אל ה' אלקי אבותינו"... - "ויוצאנו ה' ממצרים" (דברים כ"ו, ז-ח), על פן הוא עומד על זה ביותר, להפחיד ולהשתיק אותנו, שרק לא נצעק, על פן עקר התגברות היצר אם כבר נפלנו ח"ו בשקו, הוא לא לפחד לצעק ולזעק לה' יתברך בקול גדול, עד שישמע ה' את קולנו, ויוציאנו ממצר גלות נפשנו ויגאלנו. אמון!

ונסע הרוצח... למדינה, שהיתה שם בת הקיסר.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י' מבערגיר ועני (5)

שפירה רבנו נחמן מברסלב זיע"א - לשה"ק

והרוצח התביא עצמו עמה בבור של מי גשמים, והיו מנחים שם. והיה מפחיד אותה, שלא תצעה, שלא ישמעו בני אדם, והיה אומר לה: אני מסרתי נפשי בשבילך כדי לתפסו, ואם אפסיד אותך, אין חיי נחשבים אצלי כלום מאחר שכבר את בידי, אם אחזר ואפסיד אותך ותמנעי ממני, אין חיי נחשבים אצלי מאומה כלל, על כן תכף שתתני צעקה, אחנק אותך מיד, ויעבר עלי מה, פי איני שוה בעיני כלום.

ותירא לנפשה מפניו (הינו הבת קיסר היתה יראה לצעק מפני אימת הרוצח). אחר כך יצא משם עמה והוליק אותה בעיר, והיו הולכים והולכים, ובאו למקום אחר, והבין, שגם שם מחפשים, והתביא עצמו עמה עוד במקנה,

וכן יצא משם, והלך והתביא עמה עוד במקום אחר, עד שהיה מחביא עצמו עמה בכל השבעה מקומות, שהתביא הבערגיר עם אמה, כנ"ל, שהם השבעה עדים הנ"ל (הינו שבעה מיני מים, שהם בור ומקנה ומעין וכו' כנ"ל) עד אשר בא אל הים.

וחפש שם למצא על כל פנים ספינה קטנה של צידי דגים כדי לעבר עמה, ומצא ספינה, ולקח את בת הקיסר. והוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס כנ"ל, אף היה רוצה למכרה לאיזה מלך, והיה מתירא פן יתפסו אותה ממנו. והלך והלביש אותה בבגדי מאטראס, ונדמית לזכר. ועבר עמו בים.

(מכאן ולהלאה נדבר על הבת קיסר בלשון זכר, כי בלשון זה ספר רבנו, וזכרנו לברכה, מחמת שהרוצח הלביש אותה כמו זכר).
ובא רוח סערה ונשא הספינה אל הספר ושבר את הספינה, ובאו אל אותו הספר שהיה מדבר הנ"ל, שהיה שם הבחור הנ"ל.

פעם אחת באתה אצלו, והלך ופתח לה החדר, שהיו עומדים שם הצפרים של זהב וכו', וראתה, שהוא חדוש נפלא. ורצו גם האחרים, הינו החיל לכנס, ואמר: לאו לאו! זה איני מראה לשום אדם, רק אליך שאת בת הקיסר, אבל לאחרים איני רוצה כלל.

ונכנסה היא בעצמה. והלך גם הוא אל החדר ונעל הדלת, ועשה כפשוטו, שלקח שק והניחה בעל כרחו בתוך השק, ופשט ממנה מלבושיה והלבישם את מאטראס אחד וכסה פניו ודחפו לחוץ ואמר לו: לך!

והמאטראס הזה הוא אינו יודע כלל מה נעשה עמו, ותכף שיצא לחוץ ופניו מכסה, והחיל לא ידעו, והתחילו לילך עמו מיד, כמדמה להם שזאת היא הבת הקיסר. והוא (הינו המאטראס) הולך עם החיל שהוליכוהו, ולא ידע היכן הוא כלל, עד שבא לשם, לחדר שהיתה הבת קיסר יושבת שם, וגלו פניו וראו שהוא מאטראס. **ונעשה רעש גדול** (ואת המאטראס טפחו על פניו היטב ודחפוהו, כי הוא אינו חיב, פי לא ידע כלל).

והרוצח לקח את הבת הקיסר וידע, שבודאי ירדפו אחריו. והלך מן הספינה וטמן עצמו עמה בבור שהיה בו מי גשמים, עד שיעבר הרעש,

ואת המאטראסין של הספינה צוה, שתכף ומיד יחתכו האנקירס ויברחו מיד, כי בודאי ירדפו אחריהם, ובודאי לא יהיו רובים אל הספינה מחמת הבת קיסר, שהם סבורים, שהיא שם בספינה, רק שירדפו אתכם, ועל כן תברחו מיד. ואם ישיגו אתכם - ישיגו, מה בזה? פדרך הרוצחים, שאינם משגיחין על עצמן כלל.

וכן היה, שנעשה רעש, ורדפו תכף אחריהם, אף לא מצאוה שם.

בבואם לשם, והגזלן היה בקי בדרכים כדרכם וידע, שפאן הוא מקום מדבר, שאין מגיעים הספינות לכאן, על כן לא היה מתירא כפאן משום אדם, והניחה והלכו (הינו הרוצח ובת הקיסר) זה לכאן וזה לכאן לבקש להם אכל, ונתרחק מן הגזלן,

והגזלן הלך בדרפו וראה, והנה אינה אצלו. והתחיל לצעק אליה, והיא ישיבה עצמה, ולא השיבה לו. (פי אמרה) מאחר שסופי יהיה שימכר אותי, למה לי להשיב לו? ואם יחזר ויגיע אצלי, אשיב לו, שלא שמעתי, בפרט כי אין רצונו להרגני, פי הוא צריך למכר אותי; ולא השיבה אותו,

והלכה להלן. והוא, הגזלן, מחפש אנה ואנה, ולא מצאה, והלך להלן, ולא מצאה, ומן הסתם אכלוהו חיות רעות.

והיא הלכה להלן להלן, והיתה מוצאת לה איזה אכל. והלכה, עד שהגיעה אל המקום, שהיה יושב שם הבחור הנ"ל. וכבר נתגדלה בשערות וגם היתה לבושה כמו זכר בבגדי מאטראס, כנ"ל, ולא הפירו זה את זה.

ותכף בבואה בא לו שמחה שבא עוד אדם. ושאל אותו: מאין באת לכאן? השיבה: הייתי עם איזה סוחר בים וכו'. שאלה אותו: מאין באת אתה לכאן? השיב לה: גם כן עלי ידי איזה סוחר וכו'. וישבו שם שניהם. (אין הלשון מזקדק, כי פעם היא נקראת בלשון זכר, ופעם - בלשון נקבה).

ואחר שנלקחה בת הקיסר מן הקיסר, כנ"ל, היתה הקיסרית מקוננת ומכה ראשה בכתל על אבדת בתה, והיתה מצערת בדברים מאד את הקיסר, שעלידי גסותו אבד את הבחור הנ"ל, ועתה אבד בתם (ואמרה): הלא היא היתה כל המזל והצלחה שלנו, ואבדנו אותה ומה יש לי עוד היום?

והיתה מצערת אותו מאד. ובנדאי גם אליו בעצמו היה צר מאד על אבדת בתו, ועוד היתה הקיסרית מצערת

ומכעסת אותו מאד, ונעשו קטטות וכעסים ביניהם. והיתה מדברת לו דברים רעים, עד שהכעיסה אותו מאד, עד אשר אמר לשלחה. והושיב דינים, ופסקו לשלחה, ושלחה, (שקורין פאר שיקט).

אחר־כך היה הקיסר שולח למלחמה, ולא היה מצליח, והיה תולה הדבר באיזה יעדניראל, שבשביל שעשית כף עליידי זה אבדת המלחמה. ושלח אותו. אחר־כך שלח עוד למלחמה, ולא הצליח. ושלח עוד יעדניראלין (הינו פר שיקט), וכן שלח כמה יעדניראלין.

וראו בני המדינה, שעושה דברים זרים: בתחלה שלח הקיסרית, אחר־כך יעדניראלין, וישבו עצמן: אפשר להפך: לשלח אחר הקיסרית, ואותו ישלחו, והקיסרית תנהג המדינה. וכן עשו. ושלחו את הקיסר, והשיבו את הקיסרית, והיא נהגה המדינה.

והקיסרית שלחה תכף להחזיר את הברגיר עם אשתו הברגירין והכניסה אותו בפלטיין שלה.

והקיסר, כשהיה נשלח, עמד ובקש מהמוליכים אותו שיניחוהו, כי אף־על־פי־כן הייתי קיסר שלכם, ובנדאי עשיתי לכם טובות, עתה חנוני נא בזאת והניחו אותי לילה, כי בנדאי לא אשוב אל המדינה עוד, ואין לכם להתירא. הניחו לי ואלך ואהיה על כל פנים חפשי ימי חיי שיש לי לחיות. והניחו אותו.

והיה הולך והולך. בין כף ובין כף עברו כמה שנים, והיה הולך והולך הקיסר ובא על הים. ונשא גם־כן הרוח את הספינה ובא גם־כן אל המדבר הנ"ל, עד שבא אל המקום שיושבים שם אלו השנים הנ"ל (הינו הבחור בן הברגיר ובתו היפתתארא, שלבושה בבגדי זכר, כנ"ל).

ולא הפירו זה את זה, כי כבר נתגדל הקיסר בשערות וכבר עברו כמה שנים. וכן הם גם־כן כבר נתגדלו בשערות, כנ"ל. ושאלו אותו: מאין באת לכאן? והשיב להם: על ידי סוחר וכו', וכן הם השיבו לו וכו'.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י' (5) - מבערגיר ועני

- ח. להיכן הגיעו הרוצח עם הבת קיסר כשירדו מהספינה?
 למדבר שממה
 למדבר שהמלך היה שם
 למדבר שבן הבערגיר היה שם
- ט. מה עשתה הבת קיסר כשהגזלן (הרוצח) צעק אליה?
 השיבה לו
 לא השיבה לו
 התחבאה מתחת לעץ
- י. לאן הגיעה הבת קיסר כשברחה מהרוצח?
 חזרה לארמון המלוכה
 למקום שהיה המלך יושב שם
 למקום שהיה יושב שם בן הבערגיר
- יא. מה עשתה הקיסרית אחרי שנלקחה הבת קיסר?
 ישבה ובכתה
 מקוננת ומכה ראשה בכותל
 בקשה ממשרתיה שילכו לבקשה
- יב. מה עשתה הקיסרית למלך?
 היתה צועקת עליו
 היתה מצערת אותו בדברים
 שתי התשובות נכונות
- יג. מה עשה המלך ליעדניראלין?
 הוריד אותם ממדריגתם
 שילח אותם
 צעק עליהם
- יד. מה עשו למלך אחר כך?
 שלחו אותו
 הרגו אותו
 זרקו אותו לים
- טו. לאן הגיע המלך בסוף?
 למקום שהרוצח הגיע לשם
 למקום שהיה שם הבערגיר
 למקום שהיה שם בן הבערגיר ובת הקיסר
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 שאין עני אלא מן הדעת
 מדת הכרת הטוב
- א. מה הראה הרוצח לבת הקיסר כשהגיעה אליו באחד הפעמים?
 הראה לה כלי כסף שהיה לו שם בחדר
 הראה לה הצפרים של זהב שהיה בחדר
 שתי התשובות נכונות
- ב. מה עשה הרוצח כשנכנס לבדו עם בת הקיסר בחדר?
 הניח את בת הקיסר בעל כרחה בתוך שק
 פשט ממנה מלבושיה והלבישם את מאטראס (מלח) אחד וכסה פניו
 שתי התשובות נכונות
- ג. מה עשו למאטראס אחרי שגילו שהוא היה במקום הבת קיסר?
 שלחו אותו למרחוק
 הרגו אותו
 טפחו על פניו היטב ודחפוהו
- ד. היכן נטמן הרוצח עם בת הקיסר בתחילה?
 בבור עם נחשים ועקרבים
 במקוה
 בבור שהיה בו מי גשמים
- ה. בכמה ובאיזה מקומות הטמין עצמו הרוצח עם הבת קיסר?
 בשבעה מקומות, בבור במקוה במערות בשדות ביערות במדברות בנחלים
 בשבעה מקומות של מים, בבור במקוה באגמים במעין בנחלים בנהרות בימים
 בשני מקומות בבור ובמקוה
- ו. איזה בגדים הלביש הרוצח את בת הקיסר?
 בבגדי מלכותה ונדמית למלכה
 בבגדי מאטראס ונדמית לזכר
 בבגדים קרועים ונדמית לעני
- ז. מה קרה עם הספינה בדרך?
 הגיע רוח סערה ושבר הספינה
 נתהפכה הספינה
 באו גזלנים ושדדו אותם

בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 – או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72